

„Chudoba znamená mít hlad, nemít střechu nad hlavou. Chudoba znamená nemoci chodit do školy a nikdy nemít příležitost se naučit číst a psát. Chudoba také znamená nemít práci, žít ze dne na den v neustálých obavách z příštího rána. Chudoba znamená, že vaše dítě zemřelo na infekci z nakažené vody. A především žít v chudobě znamená žít v bezmoci a nesvobodě. Chudoba má mnoho podob. V každé části světa je jiná a mnoho se o ní napsalo.“² I když se o ní už napsalo mnoho, rozhodla jsem se i já, že o ní napíšu. Tématem této práce je rozvojová pomoc v subsaharské Africe a její úspěšnost. Na počátku 21. století má zásadní význam problém odstraňování chudoby a potřeba udržitelného rozvoje. Tento problém se musí řešit v kontextu stále globalizovanějšího, vzájemně závislejšího a měnícího se světa. Rozvojové problémy a procesy jsou složité a nelze je redukovat najedno nebo několik málo správných řešení. A to zvláště platí o chudobě v subsaharské Africe. Protože mezi faktory, které chudobu způsobují nebo zhoršují a které patří i k jejím důsledkům patří hlad a podvýživa, šíření infekčních nemocí jako HIV/AIDS, tubera, malárie, omezený přístup ke vzdělání, zdravotní péči, kvalitní vodě, diskriminace podle pohlaví, vyznání, vládní korupce, občanské války, vojenské převraty. Díky těmto faktorům se dostává subsaharská Afrika do bludného kruhu, ze kterého se jí snaží pomoci mnoho aktérů a to zejména prostřednictvím rozvojové pomoci.

První část práce se obecně zabývá přístupem Evropské unie k rozvojovým zemím ze subsaharské Afriky. Afrika díky geografickým, historickým a ekonomickým skutečnostem patří do hledáčku Evropské unie. Vztahy EU a Afriky mají dlouholetou tradici, založenou již v rámci Římských dohod zakládajících Evropské společenství, pokračující smlouvami z Yaoundé, sérií dohod z Lomé. Tyto smlouvy si kladly za cíl zapojit tyto rozvojové země do světového obchodu, zlepšit jejich postavení, ale byly úspěšné?